

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

În pag. a II-a

• Pseudo-antinomii—ANTIC ȘI MODERN
• Armonii sonore—VALORI ȘI INERȚII
MUZICOLOGICE

Citiți în pagina a III-a

De zeci de mii de ori, PREZENT!

- Brigada 1 Ilfov raportează!
- Panoul de onoare
- Am reținut din scrisorile tinerilor

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5908

6 PAGINI — 30 BANI

MARȚI 21 MAI 1968

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit delegația Partidului Socialist din Chile

Luni la amiază, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., împreună cu tovarășii Emil Bodnaruș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., și Mihail Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., a primit delegația Partidului Socialist din Chile formată din tovarășii Luis Jerez, secretar general adjunct al P.S.C., membru al Comitetului Politic al C.C. al P.S.C., Jaime Suarez și Mario Olea, membri ai Comitetului Cen-

tral al Partidului Socialist din Chile.
A participat tovarășul Mihail Florescu, membru al C.C. al P.C.R.
În cursul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească, de căldă prietenie, a avut loc un schimb reciproc de informații asupra activității celor două partide și au fost abordate probleme privind situația internațională actuală, mișcarea muncitorească și democratică internațională și relațiile dintre cele două partide și țări.

O NOUĂ FABRICĂ

DE PLĂCI FIBRO-LEMNOASE

La Combinatul pentru industrializarea lemnului din Bacău a intrat în probe tehnologice o fabrică de plăci fibro-lemnoase. Noua fabrică având o ca-

pacitate de 45 000 tone plăci anual, va valorifica superior materia primă constituită din lăbde de fag, descuri de cherestea și de furn.

probe tehnologice a avut loc înainte de termen, iar prima placă fibro-lemnoasă va fi produsă în zilele imediat următoare.
Intrarea în

CHIRIC IONEL

Anticipați al IV-lea

trimestru al anului școlar:

VACANȚA MARE

„Așadar. Să anticipăm Vacanța Mare! E prea devreme, după calendar?”
— Poate — vor spune tovarășii profesori. Elevii mai au de străbătut câteva săptămâni de școală cu greutățile și răspunderile lor; nu se pot risipi în fel de fel de ocupații, au nevoie de întreaga atenție pentru absolvirea cu succes a anului școlar. Deci, proiectele de vacanță mai pot fi amânate...

— Sigur — vor fi de acord părinții. Dacă copiii noștri încep să se gândească de pe acum la vacanță, care oricum va veni, ce va mai întâmpla cu matematica, cu compunerile cu istoria, ori franceza? Chiar dacă nu se vor gândi de pe acum la vacanță tot vor avea ce face atunci: vor fi excursii și tabere, se vor deschide strandurile, vor merge cu noi la munte ori la mare, sau singuri, la bunica...

Ce gândește elevii? Și ei știu că mai au de muncit pînă cînd vacanța va intra în drepturile-i depline; mai știu că bucuriile vacanței trebuie oricum meritate, că ea e generoasă numai cu cei care și-au îndeplinit obligațiile școlare. Dar nostalgia vacanțelor trecute și dorința de a profita din plin de cele vi-

Vara elevilor

în „N” variante

toare, se strecoară ușor printre preocupările diurne, fără a le estompa, fecundînd imaginația, conturînd începuturile de proiecte. E foarte firesc: pentru elevi fiecare vacanță reprezintă un unicat, trăirile sale merg crescînd în raport cu vârsta, cu noile cunoștințe și exigențe dobîndite, nu e un hazard și nici o repetiție a edițiilor sale trecute. Vor pleca de bună seamă în tabere și excursii, vor beneficia de aer și soare și apă, le va fi mai bogată lectura, se vor întâlni cu oameni interesanți și vor cunoaște probabil satisfacțiile muncii pe șantier ori pe ogor. Dar cum, în ce fel? Ce virtuți noi i se vor adăuga vacanței din acest an, cu ce nestemate necunoscute pînă acum, se va tezuriza ea în memoria lor?

Nici un fel de opreliști nu-i pot împiedica pe elevi să gîndească așa la vacanța care se apropie. Cu atât mai mult cu cît chiar și scurta vacanță de primăvară le-a oferit anul acesta câteva modalități — altele decît pînă acum — de petrecere a timpului liber:

MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a II-a)

DE LA BENEFICIUL LA PIERDERI PRIN BUNĂVOINȚA CAUZELOR SUBIECTIVE

Controloarea de calitate, Carmen Zeneti, de la „Rulmentul” Brașov, zimbetește mulțumită. Un nou lot de rulmenți de bună calitate vor fi livrați beneficiarilor

FRONT CONTRA SECETEI

În luncile inundabile 30.000 ha. vor evita lipsa de precipitații

Există în țara noastră terenuri a căror rodnicie este direct proporțională nu numai cu calitatea lucrărilor agricole și productivitatea soarelui folosite, dar, paradoxal, și cu intensitatea secetei. Sînt terenurile din lunca inundabilă a Dâmării și a unora dintre rîurile interioare scoase de sub stăpînirea apelor prin îndiguit și desecări; cele din vestul țării sînt — în anii normali — apa lăcătită se află la trei palme

adîncime. Lipsa precipitațiilor contribuie direct la coborîrea nivelului apelor subterane, înlesnind crearea unei umidități optime în zona de activitate a rădăcinilor plantelor, aplicarea în condiții de agrotehnică excepțională a lucrărilor de întreținere. Este de prisos să mai spunem că în condițiile anului acesta asemenea terenuri trebuie să fie cultivate în întregime și numai cu culturile ce asigură maximum de eficiență, că suprafața amenajată și preluată pentru culturi, trebuie extinsă, folosind în acest sens toate posibilitățile ce ne stau la îndemînă. Ce s-a realizat pînă acum în acest sens? Discuțăm cu inginerul VASILE POPA, directorul întreprinderii de stat Bădălan care s-a înființat pe terenurile redote agriculturii prin lucrările de mare amploare efectuate în zona lacului Brateș. „Cîștigarea pentru cultură pînă la ultimul metru patrat a terenurilor îndiguite ne-a preocupat permanent. Anul acesta, prin intensificarea activității de către constructor (T.C.I.F. Galați — n.a.), prin aportul mecanizatorilor noștri com cultura cu PATRU MII de hectare mai mult decît prevedea planul. Acest lucru a fost posibil prin mici corectări în zona ce urmează a fi îndiguită, prin asigurarea unor canale precizorii. Atem contingerea că prin acest mijloc vom obține un plus de

producție de cel puțin DOUA-SPREZECE MII tone”.
Aceste mărturisiri a tovarășului Popa i se pot adăuga încă altele, care, la un loc, exprimă preocuparea manifestată aici pentru a răspunde prin fapte laudabile chemării conducerii partidului și statului nostru. Numărul drumurilor interioare a fost redus la strictul necesar, iar terenurile din imediata vecinătate a canalelor — pînă acum socotite zonă de protecție a acestora — și cele din jurul digului, — la un loc în suprafața de aproape cincizeci de hectare — au fost cultivate cu plante furajere. Nu-i o suprafață mare dar, producțiile ce se vor obține vor avea preț bun atît în balanța economică a unității, cît și în satisfacerea nevoilor sectorului zootehnic al unității. Așadar, la I.A.S. Bădălan spiritul de bună gospodărie a celor ce alcătuiesc colectivul de muncă s-a materializat în PATRU MII ȘI CEVA de hectare luate în cultură în plus comparativ cu sarcina de plan.

Aceeași preocupare în Insula Mare a Brăilei. Folosind același limbaj, al cifrelor, tovarășul CIORANU VLAD, tehnolog șef al întreprinderii, ne prezintă noul tablou al modului de folosință

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a IV-a)

Unul din marile obiective ale patriei: Combinatul chimic Craiova

Combătînd concepția conform căreia economia socialistă și-ar permite să subvenționeze la nesfîrșit întreprinderi și producții nerentabile, Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966 sublinia necesitatea rentabilizării în cel mai scurt timp a tuturor unităților economice. Vasta acțiune inițiată în acest sens a scos la iveală și repus în circuitul productiv mari rezerve, existente în stare latentă în cadrul întreprinderilor, fapt ce a făcut posibilă în diverse ramuri industriale, dinamizarea producției și reducerea sau lichidarea dotărilor de stat. Pe alocuri însă acțiunea de rentabilizare nu și-a atins tînta fie datorită neaplicării măsurilor stabilite în practică, fie concepțiilor lor formale, neeficiente — volumul pierderilor planificate grevind în continuare inadmisibil bugetul de stat, diminuînd rezervele bune obținute pe ansamblul economic. Așa stau lucrurile în cazul Combinatului chimic din Craiova.

În scopul declarării atingerii capacităților proiectate, al realizării sarcinilor anuale — factorii principali ai rentabilizării, s-au stabilit în lunile octombrie 1967 și ianuarie 1968 un număr de 158 măsuri tehnico-organizatorice.

— La elaborarea lor — ne informa tov. Dumitru Vilceanu, contabilul șef al Combinatului, au participat și specialiștii din minister (M.I.Ch.) tar avizarea s-a făcut de către proiectant (I.PROCHIM).

Parcurgerea planului de măsuri pune pe oricine în fața întrebării: care este eficiența ce se scontă prin aplicarea lor? Întrebare rămasă fără răspuns, întrucît cei care l-au fundamentat nu au făcut nici un calcul de această natură. Omisiunea care dînt-odată schimbă optica prin care trebuie privită întreaga acțiune. Care este raționamentul unei întregi perioade de timp în care s-a muncit la întocmirea lor dacă nu a fost determinat precis, în ce mod anume fiecare măsură va influența realizarea planului de producție și reducerea prețului de cost? Cum a fost posibil ca existînd și colaborarea ministerului și a proiectantului acest lucru să fie lăsat în suspensie? Răspunsul, ca și răspunderea revine

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a V-a)

Sînt suficiente felicitările pentru a se dovedi grija față de tineri?

„Am absolvit școala profesională”. Tinutul a anunțat vestea și a fluturat diploma care-i atestă noua calitate, fixîndu-i locul în colectivitate cu înaltele răspunderi ce-i revin. A pîșit poarta renumitei uzine de vagoane din Arad cu curi, planuri, ambiția de a se afirma și de a depăși. Potrivit tradiției, colectivul l-a întâmpinat cu flori și urări de bun venit și el s-a simțit dînt-odată puternic. Mulți dintre absolvenții au devenit fruntași. Heltmann Francisc poartă trei steluțe. Iurcă Sever și Iorța Ioan cite una. Dar florile se vestejesc repede. S-a stins și ecoul aplauzelor de atunci. Ce a rămas în urma lor?

Poetii corbesc despre visurile care se desfășoară cu ochii deschiși. Din cei peste 200 de tineri cu care am discutat visurile multora au obosit mult prea curînd. Încercăm să aflăm cauzele și ele converg către una esențială — condițiile de viață, acele elemente care determină capacitatea omului de a munci, de a-și face o viață spirituală, care influențează conduita morală, relațiile dintre oameni, constituînd climatul în care urmează să se dezvolte

LIDIA POPESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

CA-143 DRAN

Aveți un idol?

Sensul întrebării tentează o răsucire conservativă a interlocutorului și, în același timp, atențază la eforturile dinamice ale adolescenților și ale tinerilor de a se realiza într-un domeniu sau altul pînă la interdicție mistică, făcînd un tabu din cutare consacrat de timpul trecut, de timpul prezent. Unor asemenea tentații nu le rezistă, unorii din amabilitate, alții dînt-o nostalgie unui interviu și consecința unor asemenea afirmații emise de unele autorități sînt-un domeniu sau altul insinuază o undă de neîncredere în posibilitățile proprii la tinerii virtual chemați spre împlinirea socială, cei mai mari consumatori de confesiuni publice.

Evident, există o nevoie de modele omenești pentru propria conduită formativă, de modele sancționate premial de către societate și această nevoie organică și proprie primei vârste a conștiinței de sine ca un reper absolut necesar, ca un punct orientativ în orizontul amplu deschis în cîmpul împlinirii omenești. Dar excesul unui interviu victor altingînd calități potențiale. Viața romantică, lectură astăzi se pare în vogue, amintirile despre cutare sau cutare personalitate tind spre exagerări nedorite, parte dintr-o vanitate (căci, de ce să nu recunoaștem, a face un idol din cineva, lîngă care ai respirat

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a IV-a)

Oare voi cel cîtîva din Constanța, v-ați gîndit vreodată că prin gesturile voastre, aparent mici, prin indiferența cu care v-ați obișnuit, pîngăriți frumusețea orașului vostru și implicit onoarea și cinstea întregii țări? (Dintr-o scrisoare soseală la redacție)

Bisnișarul este în general un om fără nici o profesie, bine îmbrăcat și cam întotdeauna cu buzunarele pline. Aceasta nu înseamnă că nu există și excepții. În orașul Constanța bisnișarul este înțeles la tot pasul fie că este încă elev, fie că simple-i sînt nîns. Am încercat să străbat bulevardul și faleză orașului Constanța și am rămas surprins. Ele se transformaseră pe alocuri într-un talcoac cerșetabil, în care unul cîndea o lăută pe buret, altul te îndemna să cumperi ochețari, fișări străine sau brichete, alții pîxiri sau alte nimicuri strălucitoare. Prețurile bine-înțelese că cariau după felul cum întrebai sau cum insistai.

Plecăt să-și vîndă marja, bisnișarul putea să fie și generos: „uite și mai las doi poli că-mi plac ochii dumneata și să-i porți sănătos”, am auzit într-o discuție purtată de un bisnișar cu un cumpărător. O dată vîndută marja, banii primiți vor fi înceștiți

se pare părerea unui căpitan de vas care-mi spunea că pînă cînd nu dă și ultima figură pe care o are nu poate scîpa de asazișii „amigo” care-l acostează chiar la ieșirea din port. Mai urt mi se pare faptul că unii dintre docheri se ocupă cu aceste cîștiguri ilicite care

se ocupa ei? Cumpăra diverse obiecte de la turiști și marinarilor pe care le revîndea la preț de speulă. În momentul cînd a fost prins căuta să comercializeze un aragaz electric cumpărat cu numai o zi înainte. Cînd se ocupa de acest lucru? Chiar în orele de

știe mai bine care pot fi consecințele juridice.
Deoarece barul Tomis, fostul loc de bisniș este în renovare, toți bisnișarii s-au „transferat” la barul Victoria care, culmea, se află tot atît de aproape de Consiliul provizoriu județean cît și de Mișia municipiului, organe chemate să aplice fără rabat legile noastre. De dimineață pînă seara barul funcționează cu toate mesele pline. Ca în orice port înfîlșitei marinarii de pe toate meridianele lumii care stau și discută, care leagă prietenii sau care se reîntînesc, după mulți ani de peregrinări pe mare. Alături de ei vezi cum se strecoară tineri sau bătrîni, care cu o spaniolă sau italiană scîlciată intră în vorbă spre a-și putea procura „marfa”. Printre cei care acostează îi întîlnim pe Apostoloo Andrei condamnat în mai multe rînduri pentru a-

A DOUA FAUNĂ A FALEZEI

într-o nouă afacere și-l vom reîntîlni apoi pe omul nostru pe faleză, la ieșirea din port, unde încearcă cu vocabularul lui poliglot să acosteze marinarii străini pe care-i va urma de obiectele pe care aceștia le au asupra lor. Remarcabilă mi

nu fac altceva decît să pîzeze onoarea profesiei lor. Printre aceștia se număra, pînă acum cîteva zile și Mustafa Sachir, muncitor docher din 1949, om cu trei copii, condamnat în 1958 la un an și șase luni tot pentru afaceri ilicite. Cu ce

program pe care i le pontau „prietenii” după ce primeau în prealabil 25—30 de lei. Nimic ar fi ca organele de judecată să desfășoare procesul în clubul portului pentru ca cei care se sînt tentați de asemenea afaceri necurate să

ȘT. I. GĂNESCU

(Continuare în pag. a V-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

PSEUDO-ANTINOMIA

La prima vedere titlul de mai sus ar putea face pe unii să creadă că trem să redăm ca-lebra ceartă dintre antici și moderni...

cluseră și intoleranți ca eroii dispuși de acum trei secole. Se crează false antagonisme între generații în legătură cu atitudinea lor față de artă...

Reluarea discuției în termenii care au consacrat-o este desigur imposibilă astăzi întrucât dezvoltarea artei a fost nemăsurată...

— I. S.: Fiecare dintre noi este desigur convins că oricând școlii compozitive îi este indispensabilă fundamentarea teoretică...

ANTIC ȘI MODERN

de ION PASCADI

un gust special pentru primitivism, ca semn al celui mai înalt modernism, iar psihologii îl interpretază ca o reacție firească a omului contemporan...

In sfârșit este nevoie să atragem atenția că exagerarea alarmistă a diferențelor este nu numai ne-intenționată dar și dăunătoare...

Deși îmbogățită cu experiența istoriei culturale care arată că opozițiile radicale și absolute sînt rareori posibile, că și atunci cînd o valoare o înlocuiește pe alta...

In sfârșit, să nu limităm, cum se face adesea, deosebiriile existente la aspecte exterioare vizuale...

Deși îmbogățită cu experiența istoriei culturale care arată că opozițiile radicale și absolute sînt rareori posibile, că și atunci cînd o valoare o înlocuiește pe alta...

Simplu măsurat este mai necesar astăzi decît oricînd în noua configurație a eternului conflict dintre antic și modern, în parte real dar adesea aparent.

Intr-o ospitalieră grădina din stațiunea balneo-climaterică „1 Mai” - județul Bihor

— COSTIN MIEREANU: Cred că în suta discuziilor noastre, ce-șt propun un tur de orizont asupra problemelor fundamentale ale vieții muzicale...

— IOSIF SAVA: Un remarcabil volum, de altfel recent în-cunajat cu Premiul Academiei, „Bazele modale ale cromaticii muzicale” aparținând lui...

— C. M.: Să subliniem acest fapt. Volumul lui Gh. Firca, încercînd să integreze a universului modal în evoluția istorică a limbajului muzical...

— I. S.: Dar oricare dintre acei care urmăresc viața noastră muzicală în complexitatea manifestărilor ei, va deslusi că între eforturile șantierului compozitiv românesc...

— C. M.: De an de zile cercetarea muzicologică este lăsată fie la îndemna compozitorilor pentru care muzicologia rămîne oricum un „violon d'Ingres”...

— I. S.: De mai mult de 10 ani niciunul dintre studenții noștri în arte nu a primit o diplomă ce atestă o pregătire specială în muzicologie.

— C. M.: De an de zile cercetarea muzicologică este lăsată fie la îndemna compozitorilor pentru care muzicologia rămîne oricum un „violon d'Ingres”...

— I. S.: De mai mult de 10 ani niciunul dintre studenții noștri în arte nu a primit o diplomă ce atestă o pregătire specială în muzicologie.

— C. M.: De an de zile cercetarea muzicologică este lăsată fie la îndemna compozitorilor pentru care muzicologia rămîne oricum un „violon d'Ingres”...

— I. S.: De mai mult de 10 ani niciunul dintre studenții noștri în arte nu a primit o diplomă ce atestă o pregătire specială în muzicologie.

In stacarea unor teme minore, neactualitate, lipsite de perspectivă.

— I. S.: Vechea publicație

VALORI ȘI INERTII MUZICOLOGICE

„Studii muzicologice” care a avut un singur studiu dedicat creației contemporane românești...

ARMONII SONORE

— C. M.: Cele trei volume apărute pînă în prezent adună nesistematic o serie de studii ce atacă zeci de teme începînd de la probleme de arheologie muzicală...

— I. S.: Interesante din acest punct de vedere sînt și compendii de studii editate de Conservatorul din Cluj. Chiar dacă tematic sînt mai ancorate în actualitatea creației muzicale românești...

— C. M.: La ora aceasta nu numai că nu avem o istorie a muzicii românești, nu numai că nu avem studii de sinteză asupra marilor perioade ale istoriei muzicii românești...

— I. S.: Inexplicabil din acest punct de vedere este și faptul că nu a apărut pînă în prezent monografia închinată lui Enescu promișă de ani de zile de Institutul de Istorie a Artei...

— C. M.: De acord. Problema rămîne de prim ordin pentru viața muzicală din țara noastră.

In colocolul din această săptămîna

COSTIN MIEREANU și IOSIF SAVA discută despre

VALORI ȘI INERTII MUZICOLOGICE

— I. S.: Să luăm de pildă, numai problema traducerilor, un mare important lucrări teoretice fără de care lipsim, marelui public, pe studenți și chiar pe specialiști de fundamentale re-perere muzicologice.

— C. M.: În locul multor volume ce zac prin librării, Europa ar putea, fără îndoială, să urtzeze apariția unor lucrări ca: „Bach”, de A. Schweitzer (cartea de căpătîi pentru înțelegerea preclassicismului german)...

— I. S.: O privire succintă a studiului publicatilor muzicologice pune în actualitate și problema tratatelor pentru unii școlii artistice, aparținînd unor muzicieni români.

— C. M.: De acord. Problema rămîne de prim ordin pentru viața muzicală din țara noastră.

CINEMATOGRAFE

CĂDEREA IMPERIULUI ROMÂN (teatramo) rulează la Patria (orele 9; 12,45; 16,30; 20).

Vara elevilor

(Urmare din pag. 1)

acurii în strădînia pentru elevi (Bacău și județul Teleorman), carnavaluri (București, Turnu Măgurele...), expediții științifice (județele Alba Iulia și Hunedoara), un ciclu de activități grupate pe ideea „Meleagurile noastre povestesc” (Lugoj și Suceava) și multe altele.

„De cînd am cîștigat cartea „Farmecul adîncurilor” — ne scrie un elev din clasa a XI-a — doresc neapărat să cunosc pe teritoriul vestit din țara noastră. Mi-am procurat unele materiale documentare, am început să mă echiphez, să mă caut parteneri, pentru că, să plec singur ar fi riscant și nici n-ar avea farmec. Dar prietenii mei au alte proiecte. Credeți că în toată țara nu s-ar mai găsi încă 4-5 băieți interesați și dispuși să pornesc într-o asemenea excursie? Nu știu însă cum să iau legătura cu ei...”

feluri alte de precizie ca ale colegilor cități mai sus — sînt numeroși. Ei ne întrebă dacă nu s-ar putea ca încă înainte de încheierea anului școlar organizații U.T.C. să stabilească legături cu unele unități productive, mijlocind doritorilor adrese precize unde și-ar putea oferi serviciile. Mai e vorba? Ar fi chiar o inițiativă laudabilă.

— C. M.: Lipsa de perspectivă pe care o semnalăm recent în domeniul cărții de inițiere este vizibilă pe plan editorial și în domeniul cărții muzicologice.

— I. S.: Să luăm de pildă, numai problema traducerilor, un mare important lucrări teoretice fără de care lipsim, marelui public, pe studenți și chiar pe specialiști de fundamentale re-perere muzicologice.

— C. M.: În locul multor volume ce zac prin librării, Europa ar putea, fără îndoială, să urtzeze apariția unor lucrări ca: „Bach”, de A. Schweitzer (cartea de căpătîi pentru înțelegerea preclassicismului german)...

— I. S.: O privire succintă a studiului publicatilor muzicologice pune în actualitate și problema tratatelor pentru unii școlii artistice, aparținînd unor muzicieni români.

— C. M.: De acord. Problema rămîne de prim ordin pentru viața muzicală din țara noastră.

Reproducind aceste câteva intenții, frumoase și ademenitoare nu numai pentru cei cărora le aparțin, ci, poate și pentru alți colegi, ne-am înșușit de fapt punctul de vedere al elevilor potrivit căruia vacanța este de fapt timpul vacanța excludere de la sine timpurile, putînd fi petrecută în N. turanie. De cine depinde însă acest „desideriu” împiedicat ca lumina zilei? De elevii înșiși, în primul rînd, de fanteziile lor inepuizabile și de preocuparea lor organizatorică, căreia, e drept, încă nu-i putem găsi un superlativ după fiind experiența lor încă insuficientă. De aceea, în ajutorul elevilor, pentru organizarea activităților de vacanță vin — în primul rînd, organizația U.T.C. și școala — dar și numeroase instituții culturale, sportive, turistice, de transport; apoi părinții, cadre didactice, activități U.T.C., organizatori de tabere. Și încă n-am spus tot: activități de partid și de stat, actori de prestigiu și oameni de știință, sportivi fruntași, medici, muzicitori se întinesc cu elevii, îi sprijină în organizarea anumitor manifestări. Dar au la rîndul lor idei, soluții, propuneri pentru vacanța de vară a elevilor. Le mijlocim, prin rubrica pe care o inaugurăm astăzi, nu numai un schimb de păreri cu și de informații și adrese utile de consultări și soluții practice, ci și un grup de cîștigători pentru asigurarea realizării fiecărei activități de vacanță. Dorim ca în răstimpul care a rămas pînă la prima zi de vacanță să contribuim — prin coloanele ziarului — la conturarea unui vast program de petrecere a timpului liber care să răspundă atît cerințelor unor colectivități mari, nu și sau mai mic și individualizate ale elevilor.

Beneficiari și organizatori ai vacanței:

De planuri unei pentru această vară? Răcîlîi le cunoaște prin rubrica noastră! Vă vom populariza inițiativile, vă vom facilita schimbarea de opinii și sfaturile specializate, vă vom informa cu tot ce se pregătește pentru cel de-al IV-lea trimestru al anului școlar: Vacanța Mare!

Beneficiari și organizatori ai vacanței:

De planuri unei pentru această vară? Răcîlîi le cunoaște prin rubrica noastră! Vă vom populariza inițiativile, vă vom facilita schimbarea de opinii și sfaturile specializate, vă vom informa cu tot ce se pregătește pentru cel de-al IV-lea trimestru al anului școlar: Vacanța Mare!

Beneficiari și organizatori ai vacanței:

De planuri unei pentru această vară? Răcîlîi le cunoaște prin rubrica noastră! Vă vom populariza inițiativile, vă vom facilita schimbarea de opinii și sfaturile specializate, vă vom informa cu tot ce se pregătește pentru cel de-al IV-lea trimestru al anului școlar: Vacanța Mare!

Beneficiari și organizatori ai vacanței:

De planuri unei pentru această vară? Răcîlîi le cunoaște prin rubrica noastră! Vă vom populariza inițiativile, vă vom facilita schimbarea de opinii și sfaturile specializate, vă vom informa cu tot ce se pregătește pentru cel de-al IV-lea trimestru al anului școlar: Vacanța Mare!

MIHAI STOIAN PANTELIMON UN HAIDUC ÎN SECOLUL XX? (VERSIONE PRESCURTATĂ) REZUMAT MOLDOVA. Anul 1911. Haiducul Pantelimon e urmărit de jandarmii rurali, de polițiști și agenți secreți veniți toamă de la București. Paralel cu toți aceștia — însă evident cu alt scop — își continuă cercetările și reporterii pe care „Dimineața” i-a trimis pe urmele haiducului: N. D. Cocea. După îndelungă căutare, Pantelimon este surprins...

Da'ce treabă ai dumneata?, răspunde Pantelimon, urmîndu-și drumul. Urmîndu-se în urma lui, jandarmul Ieremia zărește un pat de puscă ieșind de sub suman. Atunci pune mina pe umărul cărușului și ordonă: — Stai! Pantelimon aude și-o rupe la fugă. Jandarmii trag opt focuri după el, dar fără să-l nimerescă, desi el e la o depărtare de numai 60 de metri, în plin sens. Sare un sant, intră în niște tufe, apoi urcă un deal sterp, fără vegetație, perfect vizibil pentru jandarmi. Acesta însă, totalmente zăpăcîit, o apucă spre pădure. Pantelimon la din prigon calul unui locutor (Gheorghe Cojocaru) pe care-l găsește dormind, dă foc la doua jumătăți de pale de orz, ale arendasului Tărcănușu, ca să nu poată fi urmărit, și-o aruncă spre Bălătești unde îl înconjoară cîinii de la stîna d-îi Tino, administratorul moșiei, n-are în-cotro și împușcă unul din cîinii, cere de mîncare la stîna, lasă calul obosit, la alt cal și pornește spre pădurea Văratecului; jandarmii îl caută toată noaptea, fără adîmna, inutil. f) Fioară. Automobilul căpitanului de jandarmi Sandu Chirilac plonează în toată o părticică, se împotmolește, iar răsi gesește, făcînd tocmai bine un zgomot în stare să dea de veste celui urmărit că urmăritorul se apropie. De fapt, drumurile actuale ale automobilului — ca și ale tuturor jandarmilor nu sînt alt decît împotmoleșite pe cel par, ci reprezintă punerea în practică a planului elaborat în aceeași dimineață, de un adevărat consiliu de război ținut la Piatra Neamț, în prezența marilor din patru comune (au fost ridicati pînă la urmă de la cîteva loc, toți cei valizi — 400 numi din Budest). După o zi de căutare, rupți de oboseală și fără nici un rezultat, oamenii s-au retrăsur la la vetele lor. g) Iarmaroc la Pașcani (8 septembrie 1911). Sînt presupuneri că el și-ar fi făcut calculul că acest iarmaroc e o excelentă ocazie de a se aproviziona (dar nu există dovada certă a prezenței sale aici). Unele fapte nu se confirmă, în cele din urmă, ca fiind făptuite de el. h) Seara zilei de 26 septembrie 1911. Pantelimon dă lărși țicoale căsăt natele din Răucești. Cîțiva străjeri i-au zărit. În cea mai desăvîrșită tăină el înconjoară casa și grădina, așteptînd momentul în care Pantelimon, sărînd gardul, va pica de-a dreptul

În capcană. Dar în timp ce jandarmii stau tușiați în ascunzătorile lor, așteptîndu-și preda cu mîna pe trăgaci, se aude dintr-o dată un zgomot ca și cum ar rupe-o cină la fugă, apoi un foc izbucneste nămaidecît la niște grăzde de paie, flăcările jălnîndu-se pînă la cer și luminîndu-le jandarmii alit de bine. Incît îi puteai nu numai vedea ca în străchini, dar număra chiar pe degete. Cine să fi dat foc girezilor nu se stie. Unii zic că Pantelimon, pentru a-l zăpăci pe jandarmii, obligîndu-l să gesească spre foc, cum au mai făcut și altă dată, sau pentru a ghici locul unde sînt ascunși; alții bănuiesc că vreau tovarășii tainic de-al acestuia — cu care aranjase pe semne să se întîlnească în acea noaptea la mîncă-să, firește dacă nu va fi nimerit pe acolo — simtînd că altă casa cît și grădina sînt înconjurată. I-a dat de veste lui Pantelimon, prin acest semnal, să se pzească și să nu se mai apropie. S-au făcut cercetări asupra acestui foc misterios, dar nu s-a aflat nimic!

Jandarmii, îngîlbîniți, galbeni de spaimă se uită unul la altul. Nici unul dintr-unu n-ă cerut apriza căruții și timp de un zert de ce s-ă scoas un cuvînt, bucurosi că au scăpat feferi. Sătenii își bat joc de „curajul jandarmilor”. S-ă cerut prefectului de județ să interzică pentru transferarea mai multor pădurari și cantonieri din pădurea Grumăzești, care nu inspira destulă încredere”. („Dimineața”, 5 sept. 1911). Cu ocazia iarmarocului de la Pașcani am stat de vorbă cu mulți tărani și la tot am constat un puternic sentiment de simpatie pentru Pantelimon, iar unii dintr-înși susțineau că-l vede de cîte 2 ori pe săptămîna, cînd vine să se aprovizioneze”. („Dimineața”, 13 sept. 1911). Tot ce făcea (N. D. Cocea — n.n.) adăuga o verigă nouă la lanțul activității sale, începînd cu lovitura inteligentă și perfect nevinovată a debutului lui gazetăresc, anume acei răsunători interviuri imaginare. La Văcărești (Pantelimon e fost niciodată închis la Văcărești — n.n.) cu bandii Pantelimon, de curînd arestat (interviu) — imaginat sau real — a fost publicat de Cocea în 37 și 18 august 1911), data la care Pantelimon se afla încă în absolută libertate — n.n.). Cine a condamnat procedurii nu-și dădea seama că obligația profesională de a face interesantă o convorbire mai adeseori anodină din cauza vacuității intelectuale a cite unul „șrangure” al vieții publice era înșiși condiția zăririi de talent. N. D. Cocea a ocolit dificultatea făcînd din realitate neinteresantă (subl. n.) Pantelimon un mit, iar din răspunsurile lui fictive, mărgăritare (Serban Cioculescu: „Varietăți critice”, E.P.L., 1960, pag. 37).

BRIGADA I ILFOV RAPORTEAZA!

Ne aflam la kilometrul 7 al viitoarei magistrale Bucuresti-Pitești. Din douazeci de camioane, un autobuz și câteva microbuze coboară fete și băieți. Sunt viitorii șoferi profesioniști, azi elevi ai școlii ce funcționează în cadrul D.R.T.A. București, funcționari ai Consiliului popular provizoriu județean Ilfov, mecanici și tehnicieni de la I.R.E.B. și Industria laptelui, elevi ai Liceului agricol Ciorogirla. La apel, șase sute cincizeci de prezențe. Șase sute cincizeci de tineri înrolați duminică dimineața în importanta acțiune de muncă voluntar-patriotică la obiectivul amintit. Pentru că, în județul Ilfov numărul lor a fost cu mult mai mare — peste 15 000.

Duminică, în cadrul festiv, Comitetul județean Ilfov al U.T.C. a lansat „Albumul-ștafetă” care până în septembrie a.o. va străbate șantierele muncii voluntar-patriotice ale tineretului, însușind în imagini cele mai sugestive realizări obținute. Prezența într-o localitate a „Albumul-ștafetă” va constitui pentru tinerii țărani cooperatori, mecanizatori, funcționari, elevi, cadre didactice etc., un prilej în plus de intensificare a muncii, de mobilizare totală pentru îndeplinirea exemplară a angajamentelor organizației U.T.C.

de muncă. Data viitoare — și apoi mereu — vom stabili norma brigăzii, norme ale brigadierilor. Vom face totul ca să câștigăm întrecerea cu celelalte brigăzi de muncă voluntar-patriotică ce se vor constitui în județ” (Petre Dinu, I.R.E.B.). „Mă emoționează gândul că sint brigadier pe acest important șantier și că, în final, munca mea, alături de a celorlalți, se va concretiza în realizarea primei magistrale rutiere a țării”. (Mircea Simion, Industria laptelui). „E o cinste să fii membru al unei brigăzi de muncă voluntar-patriotică. O cinste ce obligă însă la eforturi înzecite. Și, personal, voi dăruia fără reținere toată puterea mea de muncă”. (Marin Mihalache, Consiliul popular provizoriu Ilfov). „Le urez tinerilor „BUN VENIT” și le aduc, totodată, mulțumirile noastre pentru această primă zi de muncă. Imi exprim convingerea că astfel, și cu concursul lor, vom reuși ca la sfârșitul anului să ținem prima platformă a magistralei să fie încheiată, îndeplinind astfel, cu mult mai devreme, unul din importante obiective ale prezentului cincinal” (Ing. Nicolae Chitu, șeful Șantierului magistralei București-Pitești).

valoare de peste 10 000 lei — iată bilanțul activității primei zile de lucru a brigăzii I Ilfov, constituită duminică 19 mai. Reinvie astfel o tradiție, aceea a brigăzii permanentizate. A fost hotărârea unanimă a tinerilor prezenți în primul car, constituit în localitatea Ciorogirla, pe șantierul viitoarei magistrale, obiectiv stabilit, de altfel, în recenta chemare a C.C. al U.T.C. Angajamentul brigăzii, întărit de realizările primei zile, ne oferă convingerea că acesta va fi constituită duminică 19 mai. Reinvie astfel o tradiție, aceea a brigăzii permanentizate. A fost hotărârea unanimă a tinerilor prezenți în primul car, constituit în localitatea Ciorogirla, pe șantierul viitoarei magistrale, obiectiv stabilit, de altfel, în recenta chemare a C.C. al U.T.C. Angajamentul brigăzii, întărit de realizările primei zile, ne oferă convingerea că acesta va fi constituită duminică 19 mai.

mentul brigăzii, întărit de realizările primei zile, ne oferă convingerea că acesta va fi constituită duminică 19 mai. Reinvie astfel o tradiție, aceea a brigăzii permanentizate. A fost hotărârea unanimă a tinerilor prezenți în primul car, constituit în localitatea Ciorogirla, pe șantierul viitoarei magistrale, obiectiv stabilit, de altfel, în recenta chemare a C.C. al U.T.C. Angajamentul brigăzii, întărit de realizările primei zile, ne oferă convingerea că acesta va fi constituită duminică 19 mai.

GH. FECIORU

Carul brigăzii Ilfov. Înaintea începerii activității se dau explicațiile necesare asupra obiectivelor de realizat în ziua respectivă. Foto: C. CONSTANTIN

Careul n-a ținut decât un sfert de oră. Suficient însă pentru o întâlnire plină de învălmășeală cu un veteran al șantierului Bumbăști-Livezeni, profesorul DUMITRU CIOVICI, pentru prezentarea obiectivului activității din ziua aceea. „Din '49 încocace am trecut de nenumărate ori pe Valea Jiului. Și ziua și noaptea. Și, dacă ar fi să trec în fiecare zi, în fiecare noapte, tot la fereastra vagonului m-aș instala. De fiecare dată, folosindu-mă de amintiri, sint sigur că aș desluși alte și alte amănunte ale marii încordări și dăruiri, fără reținere, a eforturilor de acum 20 de ani. Le știu, le simt, pentru că am lucrat pe acest șantier. Sint convins că la fel de emoționanți veți fi și voi când, peste ani, veți străbate această magistrală”.

„Și s-a trecut la lucru.” Ore în șir cu încordare. Pe o lungime de doi kilometri și ceva a fost atacat acostamentul primei benzi de circulație. 5 000 metri cubi de terasamente executate, piatra cubică de pe o sută de metri din nechea șosea scoasă și depozitată, adică lucrări în

De zeci de mii de ori, PREZENT!

M-am împors întâmplător, zilele trecute, la poezia lui Nicolae Labiș, scriasă într-un timp când tineretul nostru, ca întotdeauna, vitaliza viața pământului și sensul istoric. Labiș nu mustră materia și natura, nu se însușămintă și nu și întinseca metafora în fața lor și nu și puneă mască de îndoielă în fața tineretii și purității. Poetul își topsea sensibilitatea la înălțimea temperaturilor purificatoare, și-o materializa în sensuri compacte de trăiri autentice și nu și schimonosia inima cu îndoieli false despre lume. El n-a fost un poet ocazional, dar a trăit și-a materializat momentele; el n-a fost și nu este retoric, că s-a entuziasmat grav de monumentalitatea epoci și-a turnat-o grandios în poeme de lavă: „Trăim în miezul unui ev aprins / Și-i dăm a-nsușefirii noastre vamă”.

Toate marile literaturi s-au scris și se vor scrie în centrul umanității și-n centrul istoriei, și vor fi mari, numai dacă vor atinge condiția înălțimii lor. Și-ntr-adevăr „trăim în miezul unui ev aprins”, când în fiecare zi în viața noastră, a tuturor, se petrece ceva, cu fiecare om se întâmplă ceva, conștiința noastră este răcolită și modificată de fenomene epocale, fără precedent.

EV APRINS de ION CRÎNGULEANU

continuu pentru această sănătate. Tineretul nostru este harnic și priceput, iar partidul îl cheamă în cele mai importante treburi din țară. Iată, se vor împlini 20 de ani de la terminarea acelei faimos șantier de la Bumbăști-Livezeni. Și tot așa se vor împlini cîte 20 de ani pentru multe alte localități. Bine, dar aceste aniversări sint de fapt aniversări ale vitalității și creației, ale tineretii și muncii. Am cunoscut zeci de oameni care azi sint jurnaliști, medici, artiști, ingineri, profesori universitari, mineri sau aviatori, care au făcut cîndva parte din acele brigăzi patriotice de acum 20 de ani, pornite ca niște cascade pe șantierele țării. Vorbeau despre ei înșiși ca despre eroi care și-au fost lor înșile contemporani. Să fii contemporan cu tine însuși, și cumva contemporan cu viitorul — e cea! Oamenii aceștia vorbeau acum 20 de ani cu ei înșiși, dar și cu cei de azi. Aveau viziuni vitale, erau îndrăzneți și încredințați. Aveau tineri adevărați care grăbeau betonul și cimentul, și drumurile, și drumurile, și istoria țării către zilele noastre. Iată-ți aici, de o seamă cu noi, veniți prin cîntecul „Hei-rup” să fie de vîrsta savanților, dar și de celor care abia împlinesc 18 ani. Cîta spontaneitate și luminozitate, cîta bărbăție nedismulată, cîta tinerețe și încredere și cîta năvîntare dar și entuziasm aveau în ele acele cîntece patriotice care însușeau tineretul pe șantierele țării. Cred că ele nu mai sint cîntate pe măsura însemnătății lor; azi vedem filme de tipul celor care se numesc „Impușcături pe portativ”, „K.O.” etc., etc., ci nu „Răsuna Vala” ori alte asemenea filme capabile să genereze gânduri înalte, entuziasm tineresc.

Am citit, nu de mult, Chemarea C.C. al U.T.C., făcută tineretului să împlinească sărbătorirea a 20 de ani de la încheierea șantierului național „Bumbăști-Livezeni”, cu noi și tineri rești izbîzni în activitățile patriotice de construcție socialistă a țării. Astfel, printre marile obiective se distîng prima autostradă românească București-Pitești, șoseaua Cîmpina-Cornarici, șoseaua Bumbăști-Livezeni etc. Toate aceste obiective urmează o frumoasă tradiție, urmează dăruirea unui popor întreg și patosul său. Milioane de frunți și minți vor gîndi aceste căi ale viitorului și frumosului, milioane de voci — vocele muncii — își așteaptă cîntecul și înmurele noi, primenite la lumina prezentului, și aceleși milioane își așteaptă poemele care să le înflăcăreze, să le spună adevărul despre lume, să le emoționeze inima și să le dea curaj și echilibru în aceste acțiuni atât de umane și tineresti, atât de eroice și patriotice.

„Iarăși m-am împors întâmplător, zilele trecute, la poezia lui Nicolae Labiș... Scepticismul și calambururile intraductibile cu care încearcă să ne „deprînda” cîte unii se destrămbau — la lectura lui Labiș — în ironice uitări ale timpului, așa cum se destrămbau lozincările retorice, făcînd cîndva, de unul, după ureche. Trăim în miezul unui ev aprins...”

AM REȚINUT DIN SCRISORILE TINERILOR

Pentru ca orașul să fie mai frumos

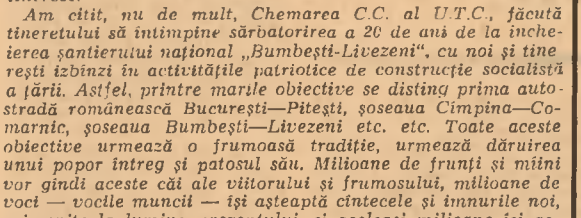
roase pășuni. Ziua de muncă s-a încheiat cu jocuri distractive, drumetii. Duminică viitoare, împăduririle pe cele 7 șantiere ale muncii voluntare vor fi terminate. (P. Corne).

● Răspunzînd chemării C.C. al U.T.C., peste 600 de tineri din orașul Caracal au participat la recoltatul fructelor la I.A.S. Caracal, întreținerea suprafețelor din fondul plantelor și stringerea plantelor medicinale. (Fugaș Ștefan, secretarul comitetului orașenesc U.T.C.).

● Mai ales duminică, deși acest lucru se poate vedea și în după-amiezele celorlalte zile, înțararea nord-estică a orașului Cluj a cunoscut o intensă atmosferă de șantier. Această poartă a orașului va fi transformată. Soseaua va fi dublată în largime, iar alături va fi un parc. La acțiunea inițiată de comitetul municipal au participat 750 de tineri.

● Tinerii din Hue-din au început duminică lucrările la un șantier al tineretului, care va deveni unul dintre locurile de distracție mult îndrăgite. La Gherla 300 de tineri au început să desfundă canalul din parcul orașului și să curțe lacul cu debarcader. Tinerii din Turda și Cîmpina Turzii au participat duminică la numeroase alte lucrări de construcție unei șosele spre punctul turistic Cheile Turzii, colectarea fierului vechi, săparea unor noi canale pentru irigații. (I. Ruc).

— Chemarea C.C. al U.T.C., ne declară, adresați tinerilor patrioți noștri cu prilejul împlinirii a 20 de ani de cînd în Valea Jiului a răsunat zgomot de timbocop izbit în stîncă, a constituit și pentru mine un nou îndemn. Celor 50 ore muncă voluntar-patriotică, efecte lucrate în această primăvară la construcția halei din uzină, la înfrumusețarea orașului, la construcția terenului de fotbal al uzinei etc. le voi adăuga mereu altele.

Sterică I. Ioglu. Numele ni-l recomandă ca sudor de frunte al Uzinei mecanice navale Galați, ca reprezentant al organizației U.T.C. forjă, ca prezentator al ansamblului tineretului gălățean. Sterică Pacioglu, însă, este și unul din fruntașii uzinei la acțiunile de muncă patriotică.

PANOUL DE ONOARE

CÎND APARATUL DE SUDAT SE ODIHNEȘTE

3600 ore pe șantiere

Tînărul mecanic Georgehe Răduță de la Uzina de tractoare își amintesc că prima sa participare la muncă patriotică a avut loc în urmă cu 15 ani. Era pe atunci elev în anul I la Școala profesională din Buzău. Pomil pe care l-a sădit el, împreună cu colegii, pe dealurile și în apropierea orașului — au rodit pînă acum de multe ori. Dar activitatea lui cea mai deosebită s-a desfășurat aici, la Brasov, începînd cu anul 1958. Dacă și-ar fi ținut un jurnal în care să-și consemneze fiecare participare la acțiunile patriotice, el s-ar fi întins pe cel puțin 3.600 de ore petrecute pe șantier.

V. MOINEAGU

Numeroase obiective, începînd

LAL ROMULUS

● De curînd, tinerii din Slatina, Caracal, Drăgănești-Olt au terminat lucrările de amenajare a parcurilor și monumentelor. La Corabia se lucrează la taluzarea malului Dunării și amenajarea unei faleză, la săparea unui șanț pentru irigația terenurilor agricole. Tinerii din sudul județului, respectiv cei din comunele Scărișoara, Izbičeni, Fălcoi Cieleni, Ștefan cel Mare, participă activ la amenajarea terenului pentru irigații, realizînd pînă în prezent o suprafață de 450 ha. În tot județul s-a curățit suprafața de 6 000 ha pășuni și-a colectat 350 tone fier vechi.

● La Borsec, Gheorghieni, Tulgheș, Bălan, Zetnea, Odoerului Secuiesc și Miercurea Ciuc tinerii au plantat într-o singură zi 19 hectare de păduri și au curățat numeroase obiective istorice care vor îmbogăți exponatele muzeului din Turul cu ceas. Activitatea șantierului va fi continuată zilnic, prin rotație, de către tinerii din întreprinderile și școlile orașului. Aici vor fi inițiate, de asemenea, membrii cercului arheologic al tineretului din municipiul Sighisoara, care va fi îndrumat direct de către tovarășul Georgehe Moldovan, directorul

disocieri

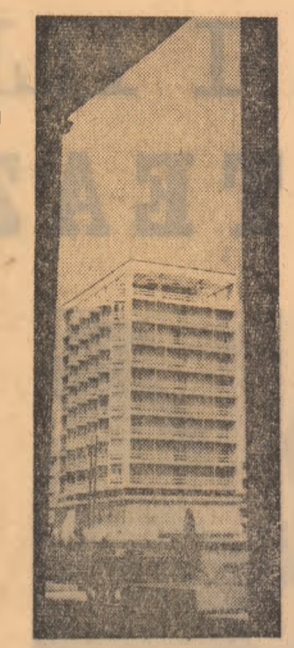
Raportul dintre artă și învățământ ridică direct probleme complexe ale educației tinereții în spirit umanist. Dacă dominanta formării generalei contemporane o constituie pregătirea tehnică, capacitatea rapidă de asimilare a disciplinelor care s'asumă civilizației și progresului material, ponderea nu exclude posibilitatea de a educa cultura tinereții prin varietatea formelor de manifestare ale creației artistice. Un sondaj întreprins pe linia receptivității psihice și ideologice estetice demonstrează că literatura și arta nu ocupă locul central în pregătirea multilaterală a omului contemporan. Publicul frecventă în număr redus sălile spectacolului de teatru, operează conceptul, iar explicățiile amovabile emișionilor de televiziune nu sînt convingătoare. De asemenea, problema repertoriului teatrelor, alcătuirii acestuia pe baza unor criterii riguroase estetice constituie limitat un motiv care să exprime deficiențele culturii artistice a tinereții. Explicațiile acestui fenomen trebuie căutate în procesul de formare intelectuală și echilibrul și ponderea pe care o ocupă studiul creației artistice în învățământul liceal și universitar. Se pare că în învățământul secundar literatură și artă sînt „dexteritate” muzică, desen, calligrafie nu și-au fixat pe deplin obiectivele. Studiul literaturii îndoițivă încă pe elevii dorci cu cunoștințe biografice, cronologice, estetice, analiza tematică a acestora și parțial, cu date sumare, vagi și empirice privind modalitățile expresiei literare. În asemenea condiții nu este greu de înțeles că studiul literaturii nu contribuie în măsura necesară la educația estetică. Este evident important a se cunoaște biografia și opera unui autor dar asimilarea gustului artistic pentru lectură operă, sesizarea valorilor stilistice ale acestuia, posibilitatea pătrunderii în universul spiritual al creației literare prin percepția parțială și originalitatea imaginilor artistice, toate acestea sporesc eficiența studiului și totodată contribuie la înnoirea spirituală a tinerului. Va trebui să menționăm în continuare, că muzica și desenul predate în școlile de cultură generală, configurate pe ideea renunțării la tratamentul tehnicist a acestora, ar trebui să stimuleze pasiunea elevului pentru arta creatoare, arhitectură, muzică clasică. Prin predarea desenului se formează ochiul coloristic, sentimentul simetriilor, descifrate în stiluri arhitecturale, capacitatea inteligerii valorilor autentice ale lui Bach, Mozart sau Beethoven. Situațiile create împing problemele de studiu ale artelor în concretizarea operelor contri-

buind direct la formarea conștiinței estetice și — implicit — la dezvoltarea și afirmarea unei sensibilități opte să participe efectiv la emoția pe care o degăță universul afecțional închis în suita imaginilor artistice care alcătuiesc opera propriuzisă. Studiile liceale constituie baza principala de educație a tinerului pentru frumos prin frumos. Efectele unei asemenea pregătiri vor rodi în sesizarea însușirilor estetice din domeniul aparent extrateistic, familiarizându-l pe tînar cu civilizația contemporană. Educația estetică prin literatură și artă se va desfășura, totodată, în întregul comportament, relații morale și afecționale concretizate în acțiunile colectivelor cărora li aparține. Spectacolul de teatru se imprimă viu în conștiința adolescentului care va acționa în spiritul eroului. Exuberanța și echilibrul, patosul și avîntul, idealul și devotamentul eroului din repertoriul marilor autori clasici înfăptuiesc pe tînarul dornic să-și urmeze modelul. La formarea conștiinței estetice literatura dramatică, în acest caz, este neîndoielnic, după cum sarelui sportiv revin însușiții artiștii și însușirile teatruului universal se cuvine a fi valorificate de teatru al cărui repertoriu încredințat capodopere, întreprinde un act de cultură umanistă, elvitic și patriotică. Dacă receptivitatea acestor lucruri nu ni se înfăptuiește convingătoare, solidaritatea teatrelor cu repertoriul clasic-universitar, modern și contemporan devine un imperativ care va împinge necesitatea educației estetice a tinereții, ardentă în prezent. Pledoaria pentru proiectarea noulor lumi în spectacolul contemporan nu este nouă, ci ea formează actualitatea prezenta marilor autori ne li cunoașterii și a familiarizării cu operele produse în diferite etape istorice. Cultivarea receptivității tinereții față de fenomenul clasic și modern reprezintă un deziderat și o obligație morală a pedagogilor, a îndrumătorilor culturali, în general a tuturor factorilor care răspund de multiplele implicații pe care le ridică educația con-

plează a tinerului chemat să activeze cu ferocitate la clădirea societății noi. Situații similare pe linia formării conștiinței estetice se prezintă și în cadrul instituțiilor de învățămînt superior. Dacă prin natura specifică profilului, facultățile de arte, filologie și pedagogie studiază estetica și filozofia operei de artă, numeroase sînt unitățile didactice a căror pondere tehnică exclude voința sau nevoia disciplinei menite să înnoieze spiritualitatea tinereții. Inginerul constructor, geologul, medicul, chimistul, fizicianul sau matematicianul au o pregătire aplicată în domeniul specialității lui iar afirmarea acestora în cadrul complex al societății, nu este posibilă fără o cultură artistică consolidată. Din nou precizăm că pe baza unor anchete, multe dintre studenții aparținînd instituțiilor de învățămînt superior fac dovada unei insuficiențe spirituale, privită din punctul de vedere al culturii

rea în grup a unor spectacole de teatru, operă, audia concertului, pertinentele explicații și îndrumări deschid orizontul intelectual și sporesc eficacitatea inteligerii fenomenului viu creațional. Echilibrul dintre studiul teoriei artei și analiza directă a operei, stilistica și originalitatea ei dinamizează interesul studentului. Cenaclurile literare și cercurile de creație care creează luza de artiști, uneori realizată, sînt menite să developeze conștiința estetică a tinerilor, să le formeze gustul și idealul estetice, acuitatea critică și posibilitatea formulării unor judecăți de valoare autentice. Aceste cercuri sau cenacluri literare care funcționează îndeosebi pe linia facultății umaniste, extins în întregul învățămînt superior vor avea un dublu efect. Pe de o parte ele pun în valoare talente neafirmate încă, iar pe de altă parte, participanții prin discuții și contact direct cu creația, în

precizie sînt îndobîzuiți legate de sensurile creației literare-artistice pe linia formării unei concepții social-politice și etice coresponsuzătoare epocii pe care o trăim. Reflecția și meditația filozofică descriptivă în structura fenomenului artistic, concret și viu, demonstrează existența mesajului artistic al operei de artă menită să formeze multiple atitudini în conștiința publicului. Opera de artă reflectă prin modalități specifice, proprii, originale, realitatea obiectivă, comunică prin tensiunea emoțională și rațională a imaginilor artistice, urmînd simultan interesul lectorului și indirect, formîndu-l în spiritul ideilor care au stat la baza creației artistice. Valoarea educației a operei de artă, sesizată sistematic de către tinerii prin-o predativă ascultă, anterioară, contribuie din plin la constituirea dezvoltării și afirmarea altitudinii estetice. Educația în lumina titlurilor frumozului pe care le deține opera, tinerul și publicul, în general, va acționa în viață, solidar în promovarea și cultivarea ideilor înaintate, a sentimentelor înălțătoare, viertează în universul artistic al literaturii și artei. Efectele pe plan moral și estetic pe care le proiectează opera de artă adăugate încredințării în familiarizarea și acclimatizarea cu trăsăturile estetice a miorității fenomenelor ce compun lumea inconjurătoare. Gradul de receptivitate față de fenomenul creațional este vital dependent de studiul sistematic al filozofiei operei de artă. Evident că intensitatea informării și a cultivării diferă în funcție de vîrstă și de specializare, dar problema rămîne constant deschisă. Universul spiritual al tinereții nu poate fi lărgit numai prin științele exacte, pozitive, filozofice ci consolidarea acestuia prin intermediul literaturii și artei se răfășurează prodigios în multiplele acțiuni întreprinse de omul inteligent și cult. Dacă pedagogii nu au suficiente argumente, nutrim convingerea că funcțiile artelor și rosturile pe care ele le-au avut în cetate, recomandă mai mult ca oricînd că profilul spiritual al omului contemporan, formarea unei conștiințe înalte depre viață și lume, se realizează într-un palmares de activități care nu exclud fenomenele creaționale. Orientarea tinereții în spiritualul culturii artistice, implică pe linia educației și contact viu, nemilicuit cu opera, o pregătire ideologică coresponsuzătoare. Din multitudinea experientelor artistice pe care le oferă istoria, și cu sînt mai virtute cele contemporane, discernăm critic, suplu, nuanțat, elasticitatea aprecierilor și fermitatea pozițiilor privind judecătoria de valoare, reclamă din partea tinereții studiul principiilor elaborate de clasicul marxismului — garanția celor mai judecătoare selecții. Căci studiul artelor urmărește un obiectiv anagastic, cultivă sentimente, pasiuni, idei și tendințe subordonate unei cauze ale cărei idealuri răspund mersului ascendent al societății noastre.

Din frumosul urbanistic al orașului Galați

AVEȚI UN IDOL?

(Urmare din pag. 1)

odată ai șansa de a fi miruit cu umbra sa și cine știe... spune-mi o cîinești prieten ca să-ți spun... etc. etc.), crede dintr-un exces didactic prețioz naiv că a face din orice gest al cutărnii erou distincția unei vocații dumnezeiești însoțită implicit a conștiinței obiective educației noastre la restricția de la dorința firești, lumeste. Efectul este contrar: idolii au fost stimai dar nicodată iubii. Stima împiedică o rețineră — ca să nu numim mai mult — și nicicum o îmbrățșare cordială, iar posibilele reperi idolatrizate astfel vor deveni obiecte muzeale, prezente într-un alt plan incapabil de a stimula la cei ce vin ambia autodepășiri.

Dar mai ales aici unde interesele spre autodepășirea individuală este o majoră preocupare socială confundabilă cu eforturile spre progresul general, așezarea la valoarea reală a virfurilor pe care le-a consacrat timpul trecut, timpul prezent însoțim a stimula realizarea unor valori pe care le va consacra timpul viitor.

V. ARACHELIAN

Sezon balneo-climateric 1968

V-ați pus vreedată întrebarea cîte persoane vin la odihnă și tratament balnear în 1968 de un an? Numai în anul 1967 un număr de 647.600 de persoane s-au bucurat de beneficiile celor 44 de stațiuni balneo-climaterice din țara noastră! Cel mai mare aflaj de vîilegitarișți s-au semnalat în stațiunile Eforie nord, Eforie sud, Goroa, Bucuz, Lacul Roșu, Moineasa, Pirul Rece etc. De remarcă că întreaga capacitate a acestor stațiuni a funcționat permanent, asigurînd condiții bune de odihnă, distracție și tratament.

Sîntuți asemănătoare s-au constatat și la Geogăni-băi, Herculane, Goroa, Arcușii stare de lucrări — cînd fondurile există, cererile de locuri în stațiuni cresc, iar gospodării nu folosesc venie le alocate cu milioane — poate constituie un serios subiect de meditație pentru unele comitete executive ale consiliilor populare iulietene.

Și totuși, s-ar putea pune o întrebare: cîra înregistrată în anul trecut referitoare la numărul vizitatorilor din stațiuni exprimă limită posibilităților? Categoriile nu sînt egale. Deși O.N.T. și-a depășit planul de trimiteri în stațiuni, toți șafă de anul 1966 și-a fixat obiective mai mici cu 151! De altfel, par cel puțin straniu că O.N.T. prin toate unitățile sale, inclusiv filialele din stațiuni, să nu valorifice dect 70 la sută din totalul locurilor, în timp ce întreprinderile balneo-climaterice au reușit, fără nici o organizație specială, fără reclame ori reprezentanți să distribuie direct 68.000 de locuri. Pot fi amintite rezultatele obținute la Goroa, Sinaia, Bama, Socota, Herculane etc.

Pentru anul în curs, s-or părea că norii s-au mai risipit. În multe stațiuni au fost luate măsuri tehnico-organizatorice care să asigure utilizarea în întregime a fondurilor de care dispun.

Sînt lucruri care la prima vedere par mărunte. Pentru rezolvarea lor nu trebuie alocate fonduri, nu sînt necesare investiții. Se cere numai o preocupare mai atentă. Să ne punem în situația unora ce sosesec pe peronul gării. Se înșimplă să aștepte ori întregi pînă ce vine autobuzul ca să se transporte în stațiune. La Slnăic Moldoca, la Păltiniș, la Goroa, la Colibița ș.a. asemenea situații sînt destul de frecvente.

Sau un alt „flea”: pornit de pe peron sau din stația de autobuz, cine te ajută să-ți duci bagajele la oală? Evident, nimeni nu prețindea servicii gratuite. De altfel există o soluție radicală. Cu o cauză raționalizată parcului de mașini au rămas un număr de 1.M.S.-uri disponibile. Consiliile populare au indicații de a le folosi ca taximetre. Oare în stațiuni nu se poate dezvolta acest sector de deservire?

Multe de notații din cutile de sugestii făcute de vîilegitarișți, aflați în stațiuni, indică o creștere a gradului de modernitate. Ar fi poate suficient de amintit că numai în anul trecut s-au cheltuit peste 122 milioane de lei pentru construcții noi, amenajări, modernizări, reparații și dotări la stațiuni și cabane turistice.

După cum, alte „năruntășuri” au fost rezolvate. La majoritatea cantinelor cu regim comun de masă, după preferință, se servecă două sau mai multe meniuri. La Borsac și Socata se oferă 4-5 meniuri. La alegere! De asemenea, s-a îmbunătățit sortimentul de gustări, preparate reci și mîncăruri care se servecă la cerere prin bufețele din incinta cantinelor. La Sinaia, de exemplu, s-a luat măsura ca la fiecare cantină să se poată serci „acortore” — sucuri, pepsi-cola, bere — contra-valoră fiind plătită direct ospătarilor care servecă masa. În stațiunile Eforie Nord și Predeal s-a trecut experimental la introducerea sistemului de cîmînă cu regim de pensiune.

Consfătuirea de la Socota a dovedit că această situație s-ar fi putut remedia dacă conducerea unor întreprinderi balneo-climaterice s-ar fi preocupat temeinic de modernizarea bazei materiale a stațiunilor. De necezur, dar adeseori există oarecîte stațiuni au rămas necheitate fonduri importante alocate de stat, din lipsă de preocupare. Așa a fost cazul stațiunii balneare Vatra Dornei, unde în anul trecut, lucrările planificate la două vile mici nu

Sînt cîteva aspecte privind modernizarea acestui sector care, fără îndoială, se impun a fi studiate cu atenție. Deoarece nu este firesc să existe stațiuni cu „zol de producție”, nici fonduri destinate modernizării și necheitate.

M. AIRINEI

FRONT CONTRA SECETEI

(Urmare din pag. 1)

teorunilor îndiguite. „Pentru 1968, sarcina de plan prevedea evaluarea a treisecicinci de mii hectare. Noi am înșimînțat stia potrușei și pîru de mîl în zilele următoare vor fi pregătite pentru cultivație albe șase mii”. Cum a fost posibilă obținerea acestui succes? Concia, răspunsul s-ar putea rezuma la aceea că executanții și beneficiarii au conlucrat excepțional, că cei opt sute de mecanizatori ai I.A.S. „Însula Mare a Brăilei” au muncit zi și noapte în vederea prelucrării terenurilor a tuturor terenurilor posibile de lucrat. Constantin Neacșu, frații Vasile și Mihai Ripa, Constantin Nicuță, Marin Dragu, George, Dumitru și Vasile Tătaru și toți ceilalți au lucrat cîte 14 ore pe zi la strînsul ciocetelor, la nivelări, la pregătirea terenului și semănat.

În Însula Mare a Brăilei se poate vorbi și de o altă inițiativă valoroasă, de aceea a cultivării terenurilor din zona de malul apei. Excludînd fiind posibilitatea revărsării apelor Dunății, aceste aproape o mie de hectare posibile de cultivat anul acesta, pot fi atrase în cultură. Și, în prezent, zeci de hectare și utilaje sînt concentrate aici. Terenul va fi înșămînțat cu porumb furajor. Iată ce îndreptățește ideea că, în Însula Mare a Brăilei o fi în anul acesta cu precizie de plan, o mie de hectare teren din cel puțin acum nefolosit în producție, iar la Cănele, Rastu și Bistrot, alte o mie și ceva de hectare au fost atrase în cultură. În cîmpia de vest a țării, între Mureș și Crișuri, circa zece mii de hectare vor produce anul acesta la maxima capacitate ca urmare a lucrărilor executate în ultima vreme de țărani cooperatori și lucrătorii întreprinderilor agricole de stat. Și astfel, alte trezeci de mii de hectare din zonele îndiguite și luncile inundabile vor produce anul acesta deși în planul inițial de cultură nu erau cuprinse.

Suprînde însă situația de la Greaca. În timp ce în toate celelalte sisteme de desecare și îndiguire s-a manifestat o activitate energetică, permanentă pentru asigurarea a noi terenuri la cultură, aici domnește suficiența, pasivitatea. Cum altfel se explică faptul că circa unsprezece mii de hectare teren posibile de cultivat anul acesta se află încă neîncorțat? A-proape două mii de hectare, din cauza neexecutării la timp a lu-

crărilor de întreținere, au fost acoperite de stușuri, luarea lor în cultură ridicînd acum probleme deosebite. Acestora le pot fi alăturate alte sute de hectare aflate între canalele principale și zona de deservire. Se cere și adesea se reusește, fabricarea a numeroase justiciari. Oricare ar fi ele, din partea oricărui partener, la realizarea acestui sistem ar veni, rămînîndu-le SUBIECTIVE.

Considerînd că în cadrul acestui sistem, Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să intervină de urgență în clarificarea litigiilor, a oricărui ce și la adresarea reciprocă constructorilor și beneficiarilor. Pentru că, pînă acum, drept rezultat al acestui „activități” s-au observat numai rămîneri în urmă — cele unsprezece mii de hectare posibile de cultivat în acest an — dar încă inundate de stușuri. Este o datorie patriotică, colectivă, ca fiecare — și toți la un loc — cei care lucrează ca mecanizatori ori specialiști în cadrul incintelor îndiguite și a sistemelor de desecare, să-și intensifice munca, să-și precupețosească nici un efort pentru ca, suprafețele posibile de cultivat să fie pregătite și semăntate cu porumb sau plante furajore.

Intilnire rutieră

(Urmare din pag. 1)

ghesuții cîte 3-4 tineri plînd fiecare 150-200 lei lunar. Negru Terentiu, proaspăt absolvent, locuiește într-o cameră, dormind doi mși într-un pat, alții locuiesc în aceeași încăpere chiar cu gazdele, femei în vîrstă de peste 70 de ani. Discuțom cu Bud Rovin, absolvent din anul 1958. Acest deși nu sînt singur — plîtesc 300 lei pentru o cameră complet galdă fără lumină electrică. Cunoscînd toate acestea mi-am amintit că-n multe procese verbale încheiate cu diferite confrănturi (cel mai recent la confrăntura pe uzină a U.T.C.) conducerea uzinei și-a exprimat mulțumiri pentru contribuția adusă de tineri în procesul de producție, a adresat îndemnuri, i-a numit „cadre de bază”, „schimb de mîna”. Simpla recunoașterea a meritelor, incontestabil, nu este însă suficientă. Desecări, tinerii ori ridicat problema construirii unui bloc în care să poată avea condiții civilizate de trai, care să le ușureze continuarea studiilor, a perfecționării pregătirii profesionale, să se statornicească o atmosferă de colectivitate și ajutor. Dar iată că apelul lor a rămas fără răspuns. Așa s-a ajuns la situația ca tinerii să fie priși doar prin prima cifrelor de plan. Este cel puțin de năzarele cum o uzină prestigioasă care realizează anual sute de milioane de lei beneficii parte plan n-a găsit nici o posibilitate pentru rezolvarea acestor probleme esențiale pentru tineri? Factorii de răspundere din uzină au încercat să ne convingă că există preocupare și nu se poate constata acest fapt. Dar ea prestește în exclusivitate pe familiile. Pentru aceștia s-au înlocuim studiul, școlile, situații. Este

foarte adevărat că uzina a înșimplat mari greutăți în sensul că în fiecare an i s-a redus din suprafața alocată (în 1965 a primit mai puțin de 38 de apartamente, în 1966 mai puțin 664 mp, iar în 1967 i s-au atribuit doar 10 apartamente). Eforturile îndreptate înspre soluționarea problemei familierilor au a răsunat: ei reprezintă cazurile cele mai urgente, dar asta nu justifică cu nimic răspunsul categoric ce ne-a fost dat: „După

asigurarea condițiilor de viață și muncă organizatorilor obștești au găsit că cîmînții sînt tinerii care „nu au rămas la sat”. În acest context nu este greu să înțelegi că rezolvarea condițiilor de trai ale tinerilor absoluti și a rămîne multă vreme o problemă deschisă cu implicații în procesul de producție și în viața spirituală a acestora. Că problema poate fi rezolvată, o oferă exemplul Snterului V. Arad, situat în apropiere de Marea Neagră și care are doar 500 de muncitori. Aici s-a

de vagoane s-au oferit să execute prin muncă patriotică toate lucrările nevalicite, ceea ce însoțim a valoare și mai mică. Dar nici această soluție nu a fost luată în considerație. Rezolvarea problemei precește în primul rînd conducerea uzinei, dar nu numai pe ea, ci și consiliul popular municipal și ministerul respectiv.

În procesul de producție tinerii au început să cîștige, fiecare după cantitatea și calitatea muncii. Normal este să sînt și noi-

Sînt suficiente felicitările...?

ce vom rezolva cu familiștii ne vom ocupa de cei necăștorii? Este de la sine înțeles că această necesitate o perioadă mai îndelungată, că-n acest interval tinerii necăștorii își vor întemeia — la rîndul lor — familii, vor absolvi școlala noi generații ajungîndu-se în final la aceeași situație. Existența unui cîmîn, este absolut necesară. Am încercat să vedem ce perspective există. Concluziile gen „să ne notăm”, „să întemeiem”, „să facem totuși” sînt edificatoare. Alți factori de răspundere în loc să găsescă o soluție (documentele recente Conferințe Naționale precizează sarcinile ce revin în

reusit ca din fondurile alocate pentru organizarea de șantier să se amenajeze cîteva dormitoare, să se asigure echipamentul necesar. În prezent se află în construcție un cîmîn modern pentru 300 de locuri, cu trei etaje care va fi dotat în folosință în acest an. „Dacă cineva se ocupă — spunea șeful șantierului — se găsesc și posibilități”. Un calcul, făcut de specialiștii, arată că pentru construcția unui cîmîn cu o capacitate de 500 de locuri, ar necesita în medie 2.100.000 lei, care, din chitriile încasate s-ar putea amortiza în 2-3 ani. Solicitînd în numeroase rînduri construcția unui cîmîn, tinerii constructori

dele eforturilor depuse? Dar unde se duc banii? Descrie sumele mari plătite la gaze, pe navetă, am amintit. Cîmînul le-ar fi putut asigura o sursă însemnată de economii. Dar masa? Cei mai mulți tineri mîncă pe apucate, acump și prost, prin birturi, alimentare, la cantina căilor ferate sau a uzinei textile. Ni s-a replicat „pot mîncă la cantina uzinei”. Este adevărat, mai ales cînd acump de la un mîncător mai bun decît în alte locuri. Dar localul cantinei este departe, spațiul s-a redus foarte mult, 450 de tineri sînt seralți și pentru ca să nu piardă timpul recurg la cantinile și localurile

înființate în drum. Într-o vreme au existat 2 chioșcuri cu preparate calde, chipuri etc. Cămînii erau multumii, dar negăsindu-se posibilitatea ca beneficiile să revină cantinei s-au desființat. Revenind la cantină trebuie spus că ea oferă o singură masă — LA PRINZ pentru constructorii de vagoane și DOUA MESE pentru muncitorii șantierului amintit, care acoperă aproape cîteva zeci de muncitori. Există în perspectivă construcția unei cantine-restaurant. Acest lucru se va întâmpla însă după 1970. Dar pînă atunci? Nu ne vine să credem că tovarășii de la „Vagonul” sînt lipsiți de imaginație (și-n discuția noastră propunerea a fost notată pentru a fi soluționată). Ideile însă, ca să prindă viață au nevoie de un combustibil numit „grăia fără de om”. Dacă tovarășii din conducere, din comitetul sindicatului, ar fi avut tot timpul în atenție acest deziderat poate nu s-ar fi ajuns la această situație, poate s-ar fi întreprins, cu grațiată cucerită, cum de reușesc alte întreprinderi din Galați, Brăila, Reșița, Hunedoara etc., să ofere tinerilor nu numai flori și corbe, nu numai aprecieri și îndemnuri, ci și condiții de dezoalare...

„Nu-am făcut totul” ni s-a spus. Pînă la „totul” credem că trebuie să se facă mcar ceva.

LIDIA POPESCU

Vai ce drăguțe sînt! Pe care s-o aleg?

Presa franceză despre vizita președintelui de Gaulle în România

PARIS. — Trimisul special Agerpres, George Davidescu, transmite: Ziarele franceze de luni dimineața consacra spații largi manifestărilor desfășurate în ultima zi a vizitei făcute de președintele de Gaulle în România...

dintre cele două țări. Ziarul relevă, de asemenea, acordul celor doi șefi de stat în ce privește liniile directoare ale soluțiilor care trebuie aduse...

Făcând un bilanț al rezultatelor practice ale vizitei președintelui Republicii Franceze în țara noastră, „Le Figaro” scrie că, pe plan bilateral, se constată în primul rând o înțărțire evidentă a colaborării economice, tehnice și culturale...

Problemele tineretului în atenția U. N. E. S. C. O.

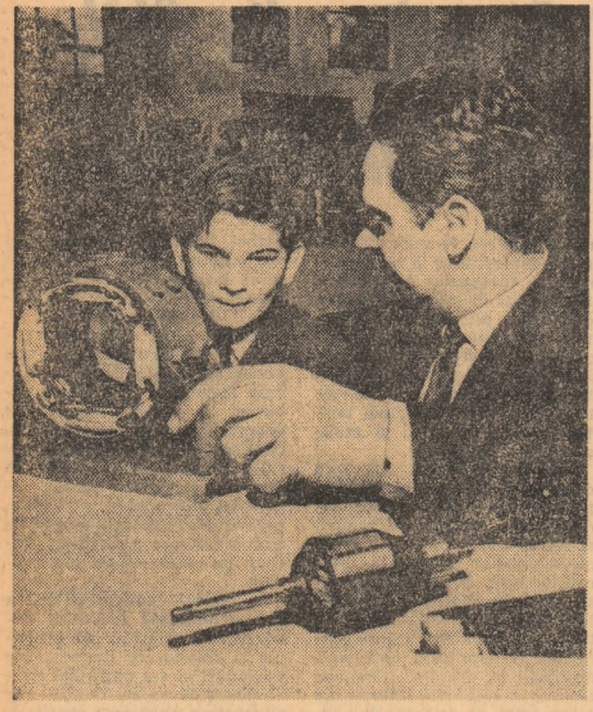
PARIS 20 — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu transmite: Intre 3 și 18 mai, Comisia pentru programe și relații externe a Consiliului executiv al U.N.E.S.C.O. a examinat probleme privind executarea programului organizației în acest an...

la conferința de la Viena din 1967 a ministrilor învățământului ai statelor europene membre ale U.N.E.S.C.O. Vorbitorul a subliniat în continuare însemnătatea programelor privind educația tineretului.

„ZILE FIERBINȚI” LA UNIVERSITATEA DIN MADRID

Madridul studențesc cunoaște din nou atmosfera zilelor „fierbinți” marcate de mitinguri și demonstrații. Și toate acestea după ce, în urmă cu două săptămâni, autoritățile au hotărât redeschiderea Universității din capitala Spaniei...

În timpul „pauzei universitare” rectorul Universității, doi dintre adjușii lui și ministrul informațiilor și-au prezentat demisiile ca un protest împotriva permisivității acțiunii poliției de a pătrunde în institutelor de învățământ superior pentru a reprimă mișcarea studențescă...

R. P. UNGARĂ. La școala de ucenici a Uzinei electrice Ganz din Budapesta

CU PRILEJUL ANIVERSĂRII PREȘEDINTELUI HO ȘI MIN ADUNAREA DE LA HANOI

HANOI 20 (Agerpres). — Cu prilejul celei de-a 78-a aniversări a nașterii președintelui Ho Și Min, Comitetul Central al Frontului din Vietnam a organizat la Hanoi o adunare la care au participat membri ai Prezidiului Comitetului Central și ai Secretariatului Frontului Patriei...

Thang, în numele Frontului Patriei din Vietnam, a adresat președintelui Ho Și Min o scrisoare de felicitare. Poporul nostru, se spune în scrisoare, continuă să obțină succese tot mai importante în lupta împotriva agresiunii americane...

La adunare a participat și Nguyen Van Tien, șeful reprezentanței permanente a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, precum și membri ai reprezentanței.

Lăudă cuvântul, Ton Duo Thang, președintele Prezidiului C.C. al Frontului Patriei din Vietnam, a arătat — între altele — „Poporul nostru este extrem de bucuros să lupte sub gloriosul steag al Partidului celor zece milioane din Vietnam și sub conducerea președintelui Ho Și Min. Vom face tot pentru a obține victoria asupra agresorilor americani”.

Mișcarea grevistă din Franța

Mișcarea grevistă din Franța s-a extins luni în întreaga țară. Climatul continuă să fie, totuși, calm și nu s-au înregistrat încă nicio incidentă. Greva afectează îndeosebi sectoarele industriale ale metalurgiei, chimiei, exploatarea minieră și transporturilor feroviare.

În sfârșit, agricultorii, în număr de aproximativ 3 milioane, rămân, deocamdată, în afara mișcărilor.

Luni după-amiază, s-au întrunit la Paris delegațiile Biroului confederal al Confederației Generale a Muncii și Biroului Politic al Federației Singile Democratice și Socialiste. A avut loc un schimb de păreri asupra situației actuale, perspectivei acestui situații, și s-a hotărât menținerea unor relații strânse și informare reciprocă asupra inițiativelor și obiectivelor lor.

O. N. U.: Noi intervenții în problema neproliferării

NEW YORK 20. — Trimisul special N. Ionescu, transmite: În ședința de luni dimineața a Comitetului Politic al Adunării Generale a luat cuvântul, pentru a doua oară în cursul actualului dezbateri, reprezentantul Uniunii Sovietice, V. Kuznețov, prim-locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S.

menționat că „în cursul dezbaterilor unele delegații au pus întrebări, au exprimat diferite considerații, au făcut propuneri atît în ce privește prevederile tratatului cît și implicațiile posibile ale încheierii lui”.

Tot cu acest prilej, Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud prin președintele Nguyen Huu Tho a adresat un mesaj de felicitare președintelui Ho Și Min.

Referindu-se în continuare la unele probleme concrete ridicate în cursul dezbaterilor, vorbitorul s-a pronunțat între altele în favoarea actualului prevederi ale proiectului de tratat privind garanțiile de securitate și folosirea energiei nucleare în scopuri pașnice, exprimîndu-și părerea că acestea sînt eficiente.

Tewfik Bouattour, reprezentant permanent al Algeriei, a subliniat în intervenția sa că actualul proiect de tratat trebuie analizat prin prisma prevederilor rezoluției 2028 adoptată de Adunarea Generală la cea de-a 20-a sesiune a sa. El a arătat că măsurile în direcția neproliferării impun, de asemenea, „interzicerea experiențelor nucleare în toate mediile, unele acțiuni colaterale de dezarmare și reducerea neîntreținută a stocurilor de arme nucleare”.

Referindu-se în continuare la unele probleme concrete ridicate în cursul dezbaterilor, vorbitorul s-a pronunțat între altele în favoarea actualului prevederi ale proiectului de tratat privind garanțiile de securitate și folosirea energiei nucleare în scopuri pașnice, exprimîndu-și părerea că acestea sînt eficiente.

„Un tineret devotat idealurilor democratice”

Nicholas Nicolaidis, secretar general al Uniunii de Centru, despre mișcarea de rezistență din Grecia

Figura mi s-a părut cunoscută. Am răscolit în vîrează arhivele memoriei. Pe bărbatul acesta brunet l-am întîlnit prima dată cu un an în urmă, la Atena, într-o clădire ce purta semnele hîrtinești, situată în apropiere de „centrul” zgometos și febril. În momentul său birou din sediul E.D.I.N. (Organizația de tineret a Uniunii de Centru), am discutat despre alegerea care se apropia, despre primejdia pe care o reprezintă dreapta. Privea încet, fără să se grăbească, adîmîndu-și gîndurile...

— Rezistența se organizează. Am depășit greutățile primelor etape, deși greutățile pe care le întîmpinăm continuă să fie imense. Categorie, sînt unii care se tem, preferă să tacă. Totuși, ceva „se mișcă”. Împotriva față de dictatura militară se amplifică. Opoziția își întărește îndurările. Și acest lucru trebuie pus în strînsă legătură cu starea de spirit a poporului. Dacă s-ar organiza un referendum în condiții de deplină libertate, 95% din greci ar respinge dictatura. Omul simplu rămîne credincios idealurilor de democrație, năzuiește la progresul social. Minutul nostru tineret acționează curajos. Numeroasele arestări de la Salonica exprimă atmosfera din lumea universitară. Pe clădirea Universității din Salonica o pancardă, de dimensiuni mari, a chemat la luptă împotriva dictaturii, împotriva încălcării drepturilor democratice. La Atena, mulți tineri, unii studenți, alții elevi sau muncitori, au arătat prin acțiuni de un umitor spirit de sacrificiu că sînt devotați cauzei democrației. Poliția a recurs la reperișii, dar informațiile de care dispunem ne conving că arestările nu și-au atins scopul: tineretul grec nu este intimidat prin asemenea mijloace. De altfel, se cuvine să subliniem un fapt: diferite organizații, dincolo de tendințele politice deosebite care le despart, colaborează pe o scară din ce în ce mai largă, își unesc eforturile, în numele idealurilor comune: rasturnarea dictaturii, asigurarea libertăților democratice.

O clipă de tăcere și interlocutorul nostru revine la aceeași idee: — Dictatura n-are încredere nici măcar în întreaga armată. Mulți ofițeri au fost eliminați pentru că vedeau în noi cîștigători și orientarea politică antipopulară de după lovitura de stat, 3.000 de ofițeri au trebuit să părăsască rîndurile forțelor armate. Aviația și marina mai ales, sînt suspectate de „neloyalitate”.

— Numărul celor arestați, deportați și schingiuți este enorm. Cifrele oficiale ascund adevărul. Rapoartele celor ce au vizitat Grecia sînt concludente pentru tratamentul inuman aplicat adversarilor politici ai regimului. Un document recent publicat de organizația „Amnistia internațională” a dezvăluit condițiile groaznice în care trăiesc deținuții din Yaros și Leroc. Numeroase personalități au făcut dezvăluiri similare. Tinerii greci doresc să trăiască într-o țară liberă pentru că democrația nu este un ideal abstract, ci condiția esențială pentru ca această generație să-și poată realiza aspirațiile, să-și afirme personalitatea. Tineretul grec corelează acțiunea pentru atingerea țelurilor specifice cu marea bătălie pentru o Grecia liberă, o Grecia în care toți fiii ei să-și poată afirma convingerile fără ca umbra îngrozitoare a temniței să le întoarcă fiecare pas... — Dl. Nicolaidis subliniază impactul dictaturii, izolarea ei politică, dificultățile crescîndu-și pe plan economic și încheie simplu: — Sper să ne reîntîlnim în Atena...

EUGENTU OBREA

R. D. VIETNAM. Membre ale cooperativei agricole Thanh Nai, gata pentru muncă și pentru luptă

Astăzi în Camera Comunelor au loc dezbateri pe tema „A bateri și votarea în a doua lectură a proiectului de legislație privind inghețarea salariilor și salariilor”. La întîlnirea cu fracțiunea parlamentară a partidului său, Wilson a arătat că dacă parlamentul nu va aproba săptămîna aceasta proiectul de lege privind inghețarea salariilor, șomajul ar putea lua proporții de masă. Președintele britanic a încercat să contracțeze opoziția laburistă arătînd în fața acestor spectri căderii guvernului dacă grupul de 143 de deputați „dizidenți” se va abține de la vot, și acela al

tant din ultimele luni care evidențiază o pregănită hotărîre îndrîjită a guvernului în aplicarea măsurilor de austeritate, Wilson a încercat să recâștige din popularitatea pierdută, inspirînd încredere în programul partidului și etichetînd ca false zvonurile privind o nouă devalorizare a lirei sterline, eventuala devalorizare a dolarului și impunerea de către S.U.A. a unui embargo asupra vinzării de aur. Wilson și-a pus la bătaie toată elocința pentru

stindeală. Mult mai dirze decît laburistii „dizidenți” s-au dovedit a fi în luptă în vederea poziției sindicale britanice care resping ideea inghețării salariilor, pronunțîndu-se împotriva politicii de rezolvare a dificultăților economice prin sarcinile impuse muncitorilor englezi. Ministrul forțelor de muncă și productivității, Barbara Castle, a încercat în zadar să convingă pe reprezentanții sindicaterilor să modereze revendicările lor, în schimbul perspectivei creșterii salariilor în următorii 5 ani ca urmare a programului inițiat de guvern de reorganizare a industriei britanice pe baze moderne. Greșea celor 3 milioane de muncitori organizați în 38 de sindicate din industria constructoare de mașini și de la santierelor navale e gîritare în neîntîlnirea față de politica de austeritate a guvernului britanic. Această grevă a reprezentat doar o primă fază a unor acțiuni de amploare pe care sindicatele britanice le pregătesc luna aceasta. Se așteaptă ca în urma votării proiectului de lege privind inghețarea preturilor și salariilor și a intrării în vigoare a noii Cărți Albe, la 11 august, Marea Britanie să treacă printr-o „vară fierbinte” a nemulțumirilor unor pățuri sociale largi.

DOINA TOPOR

Examen dificil pentru politica laburistă

Instalării unui guvern conservator care va promulga o legislație antimummentară. Recentele declarații ale unuia dintre marșii magnali ai presei britanice Cecil King referitoare la amenințarea unei mari crize financiare care planează asupra Marii Britanii ca urmare a presiunilor puternice la care a fost supusă lira sterlină, au fost persiflate, scoțite „alarmiste” și „anxioase” de Wilson.

În discursul său din Camera Comunelor, scoțitul cel mai impor-

ca legea privind inghețarea preturilor și salariilor să fie votată. Sondajele opiniei publice engleze îi sînt însă o continuă surșă de neliniște. Astfel, dintr-un sondaj publicat de DAILY TELEGRAPH reiese că în eventualitatea unor alegeri anticipate 56 la sută dintre alegătorii se vor pronunța în favoarea conservatorilor și numai 28 la sută pentru laburisti.

pe scurt

● CU PRILEJUL vizitei pe care a întreprins-o anul la palatul Națiunilor Unite din New York, președintele Tunisiei, Habib Burgibla, a avut o întîlnire cu președintele celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu.

Luni dimineața, președintele Adunării Generale, Corneliu Mănescu, a avut, de asemenea, convorbiri cu ambasadorul Armand Berard, reprezentantul permanent al Franței, ambasadorul Richard Akwei, reprezentant permanent al Ghanei, și ambasadorul Privado Jimenez, locțiitor al reprezentantului permanent al Filipinelor, președintele pe luna în curs al grupului țărilor afro-asiatice.

● PROIECT DE REZOLUȚIE PREZENTAT CONSILIULUI DE SECURITATE ● REPREZENTANȚII Pakistanului și Senegalului au prezentat Consiliului de Securitate al O.N.U. un proiect de rezoluție în care se cere Israelului să renunțe la planurile de anexare a sectorului iordanian al Ierusalimului, ocupat în timpul conflictului arabo-israelian din luna iunie anul trecut. În cercu-

● DEMONSTRAȚII STUDENȚEȘTI ÎN PERU ● ÎN DEPARTAMENTUL Argos din Peru, situația se menține încordată ca urmare a grevelor și manifestațiilor studențescilor din

Prăbușirea satelitului american „Nimbus-3”

Prăbușirea satelitului american „Nimbus-3” în Oceanul Pacific, la puțin timp după lansare, pune din nou pentru specialiști problema reparării și a recuperării materialelor fisionabile căzute o dată cu satelitul. De data aceasta este vorba de recuperarea a două generatoare izotopice „Snap-19” destinate să furnizeze cel 50 de Wați necesari funcționării echipamentului satelitului.

Huancayo, împotriva reducerii fondurilor destinate învățămîntului. Demonstrațiile studențesci sînt sprijinite de întreaga populație a orașului. După cum anunță din Lima corespondentul agenției Frensa Latina, toate căile de acces spre acest oraș au fost blocate de către greviștii. Tăranii din satele apropiate au distrus două poduri pentru a zădărnici întărirea forțelor poliției nești din Huancayo.

Cele două generatoare conțin o cantitate destul de mare de plutoniu-238 foarte nociv din punct de vedere chimic. Durata de viață „utilă” a acestui radioizotop este de peste 100 de ani, adică este radioactiv timp de mai bine de un secol. Chiar dacă se arde pe fondul mării se crede că generatoarele nu prezintă un pericol imediat, deoarece capsulele în care se află au fost construite special pentru a rezista la corozivitatea apei marine. Totuși, autoritățile americane doresc recuperarea cel mai grabnic a acestor capsule.

Concertul dat simfonia de Raimon s-a transformat într-o puternică manifestație antigovernamentală. Studenții au desfășurat steaguri roșii și au scandat mișcările în șir „Libertate, Libertate”. Apoi, mii de studenți au ieșit în stradă, blocînd întreaga circulație. Într-un „gest de reconciliere” autoritățile academice au anunțat ridicarea sancțiunilor aplicate la începutul anului unui grup de 15 studenți de la Facultatea de științe politice și economice. Reversul medalia a fost comunicat, însă, imediat de autorități: poliția va păzi de acum înainte intrările unor facultăți și va legitima pe toți studenții. Așa încît, nimeni nu se îndoiște că pe frontul luptei studenților spanioli se anunță un înfruntare.

I. RETEGAN

● SEDIUL Uniunii Socialiste a Studenților din Berlinul occidental a fost devastat de „persoane necunoscute” în noaptea de sîmbătă spre duminică, s-a anunțat în Berlinul occidental.